

هزری سۆفیزم لای (بابا تاھیری عۆریان)

م. محەممەد جەودەت عومەر
بەشی فەلسەفە
کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سەلاحەدین

م. ئارام قادر صابەر
بەشی فەلسەفە
کۆلیژی زانستە مرۆفایەتیەکان
زانکۆی راپەرین

پیشەکی

توێژینەووە و بەکێشەکردنی بابەتیک لە خۆیدا ھەلگری ئیشکالیەتی جۆربەجۆرە، کە بۆ توێژەرەن کاریکی ئاسان نییە. چونکە لە رەوتی توێژینەووەدا، توێژەرەن رووبەرۆوی سەرچاوە و ئارگومینت و دیدی جیاواز دەبنەووە و ھاوکاتیش ئارگومینت و دیدی جیاوازی دیکەیش دینە ئارا، بەلام ئەم ئالۆزی و ئیشکالیەتە دواجار بەرھەم و ئەنجامیکی مەعریفی تازە دەخاتەووە، بەتایبەت بۆ ئەو بابەتانەکی کە ھێشتا لایەن و دیوی تاریک و لیل و ناروونیان ھەیە.

توێژینەووە لە سۆفیزم، ھەرۆھا سۆفیزمی کوردی- ئیسلامی، ئایین و ئاینزا کوردی و ئیسلامیەکان، ھەلگری خەسڵەتی ئیشکالیەت ئامیزن، ئەمەش تەنھا بۆ سەرچاوە و دیدی جیاواز ناگەرێتەووە، بەلکو بۆ شیواندن و بەلارێدابردنی گوتار و میژوو و رووداوەکان و بابەت و گێرپانەووەکان دەگەرێتەووە، لێرەشدا سەبارەت بە ھزری سۆفیانیە (باباتاھیر) ھەمان کێشە لە ئارادایە. کەواتە ئەم توێژینەووەیە بە مەبەستی ساغکردنەووی ھەندێ ئیشکالیەت لەبارەکی سۆفیزمی (باباتاھیر) ھەرۆھا ئەنجامدانی ئەرکیکی ئەکادیمی، کە پێشتر توێژینەووی وردی ئەکادیمی لەو بواردەدا دەگمەن، بەلکو زیاتر لە شیووی وتار و گێرپانەووی میژوو ئەدەبی نووسراون، لە کاتیکدا ھەندیک لەوان پەیوەست بە ئەدەبیات و سۆفیزمی فارسی و عەرەبی زیاتر ھەولێ شیواندنی راستینەکی میژوویی کوردانیان داوہ.

تويژينه وه كه به ليكدانه وه و رافه و شروفه ي به ره مه كاني (بابا تاهير) و سه رچاوه كان له هه ردوو ميتودي شيكاري و هيرومونيئى كه لك و هه رده گريت و ده يه وييت له كونتتيكسته كانه وه ئه رگيوميتت و به لگه زانستى و لوژيكيه كاني بكاته پاساوى عه قلانى بو تيز و تيور و بوچوونه كان.

سه بارهت به په يكه ره و بونىادى تويژينه وه كه، له شيوه ي باس و ته وه ره دا به دوو باس و چهند ته وه ره يه ك هه ولدراوه، (بابا تاهير) و هزر و هوژان و په پره وي ئايينى و تيز و تيوره كاني و په يوه ندى له گه ل رييازه كان و ژيانى كوومه لايه تى سؤفيا نه بخرينه روو. بو ئه م مه به سته ش زياتر هه ولدراوه سوود له سه رچاوه كاني خو ي و ئه وان هه ر بگريت كه له باره يه وه نووسراون.

باسى يه كه م: (بابا تاهير) و په يوه ندى به ئايينى (يارسان⁽¹⁾) هوه

ته وه رى يه كه م: (بابا تاهيرى عۆريان⁽²⁾) كى بووه؟

(بابا تاهيرى عۆريان) ياخود (بابا تاهيرى هه مه دانى) سؤفيا ه كى كوردى هه مه دانى بووه و سالى (10ع كوجى) مردووه، كه به ناوبانگ بووه به هوژانه كاني له سه ر شيوه ي غه زه ل، به يت و چوارينه و (عومه رى خه يام) ي هوژانفان كيپر كى ئه م شيوه چوارينه ي له گه لدا كردووه، هه رچه نده به يته كاني (بابا تاهير) زياتر بو ن و به رامه ي ئيمان و عه شقى هه ق ده دن و له م لايه نه وه له پيگه ي (فريدالدين عطار) و (مولانا جلال الدين رومى) يه. خو ي وه ك (سؤفيا ه كى قه له نده ر) ي گه ريده و بى مال نيشاندا وه (الحفى، 2003، 55). سؤفيا ه كى پايه به رزه دل سووتا وه و هه ميشه له بىرى خودا و مردندا بووه، سو ز و نياز و خه م و خه فه تى هه ر يادى خوا و باسى مردنه (خال، 1977، 23). هه روه ها، بى ناو نيشان، گو شه گير، بى نياز و خا وه ن دل بووه، يه كى بووه له عاريف و پياوچا كاني (ئه هلى هه قى يارسا ن) ي مو سلما ن.

به گو يره ي سه رچاوه و تويژينه وه كان (بابا تاهير) له كو تايى سه ده ي چواره م و سه ره تاي سه ده ي پي نجه مى كو چيدا ژيا وه، نزيك تيرين ژي ده ريش بو ئه م با به ته بري تيه له كتي به كه ي (راحة الصدور و آية السرور در تاريخ ال سلجوقى) (محمد بن سليمان الراوندى) كه سالى (599ع كوجى) نووسرا وه، ناوى بابا تاهير له روودا ويكى

میژوویی دهبات له سەردانی (سولتان توغرولبه گی سەلجوقی) بۆ شارێ (هەمەدان) و تیایدا باس له دیداری نیوان (سولتان توغرولبه گی سەلجوقی) و (بابا تاهیر) دەکات، لیژەدا دانەر دەیهوێت ئەو دەرپرێت کە پلە و پێگەیی دەرویش و سۆفییان لەو سەردەمەدا بەلای بوو. رووداوی دیدەنییەکەش بەم جۆرە دەگێڕێتەوه: "بیستم لەو کاتەدا کە (سولتان توغرولبه گی) هاتە شارێ (هەمەدان) ئەولیا سۆفییان سێ پیر بوون (بابا تاهیر و بابا جەعفەر شیخ حەمشا) لەلای شاخێ کە ناوی (خدر) بوو لە دەروازەدا (هەمەدان) وەستا بوون، کە سولتان چاوی پێیان کەوت پیاوێکانی خۆی راگرت و خۆشی لە ئەسپەکەدا هاتە خوارەوه و لەگەڵ وەزیری (ئەبوو نەسری کەندەری) بەرەو روویان رویشت و ویستی دەستیان ماچ بکات، (بابا تاهیر) لەو کاتەدا لە حالەتی (جەزبیدا) بوو رووی کردە سولتان پێگوت: ئەی تۆرک دەتەوێت چی لەگەڵ خەڵکی خودا بکەیت؟ وتی: ئەوێ ئەم دەکەوێ ئەوێ ئەوێ ئەوێ (بابا تاهیر) وتی ئەوێ بکە کە خودا دەیهوێت، خودا دەفەرموێت (ان الله يأمر بالعدل والاحسان). سولتان دەستی کرد بە گریان وتی: وا دەکەم. بابا تاهیر دەستی گرت و پێگوت: ئەم دیارییە لە من وەردهگریت؟ سولتان وتی بەئێ. ئیتر (بابا تاهیر) گەرۆی مەسینە شکاوهکەدا لە ئەنگوستی دەرهینا، ئەوێ بۆ ماوێهەکی زۆر بۆ دەستوێژ بەکاری هینابوو، وە لە ئەنگوستی سولتانێ کرد و پێگوت: من هەموو سامانی سەر زەویم خستە ناو دەستت لەو کاتەدا کە ئەم ئەمۆستیلەیم لە ئەنگوستت دەکەم دادپەرۆر بە. سولتان دیاری بابا تاهیری پاراست و بۆ هەر شوێنێک بچوایە لە دەستی دەکرد" (الراوندي، ۱۳۶۳، ۹۹) هەرۆهە پرۆانە (ذبیح الله، ۱۳۷۹، ۵۳۸). کەواتە بە گوێرەدا ئەم سەرچاوە نزیکە میژووییە بێت، (بابا تاهیر) لە کۆتایی سەدەدا چوارەم و سەرەتای پێنجەمی کۆچیدا ژیاوه.

هەرچی سەبارەت بە پێشناوی (بابا) بێت، ئەوا لە میتۆلۆجیای یارسانیدا، (بابا) فریشتە و پیاوچاکێک بوو لە ئەهلی هەق و یارسانەکان. بەکارهێنانی وشە (بابا) لە پێش ناو بۆ پێهرانی ئایینی یارسان و تەریقەتی سۆفیگەری (خەزەندەر، ۲۰۰۱، ۱۸۴) و هاوشێوەی وشە (پیر) بەکاردههێنرێت (بۆ نموونە لە ئایینی زەردەشتی و یەزیدییدا). ئەم بەکارهێنانە ئیستاش لە ئارادایە، (وەک: بابا شیخ، بابایەکی وەک فلانەکەس...)،

تويۇزەر (رەھىم لوقمانى) لە پېشەكى وەرگېرپانەكەى بۇ چوارىنەكانى (بابا تاھىر) نامازە بۇ ئەو دەكات كە لە ئايىنى مەسېھىشدا (پاپا) بەكاردەبرىت بۇ گەورە پياوان و باوكانى كەنيسە. بەلام لەناو فارس (بابا) زياتر واتاي باوك دەدات نەك كەسانى مەزن و پاك و رېنويېن و پېرۆز وەك لاي (يارسان) (لوقمانى، ۱۳۹۲، ۲).

بە باوەرى ئىمە، جيا لە و اتا و تىگەيشتنانە، دەشى وەھا لە پېشناوى (بابا) تىگەين كە لە پەپرەوانى سۆفېزمى يارساندا بۇ كەسانىك بەكارهاتووە كە تەركى دونيان كىردووە و لە خەمى خۆشگوزەرانى و چىژە دنيايىبەكاندا نەبوون، زياتر گۆشەگىر و رەجال بوون و حەزىان لە ناو و نىوبانگ نەكردووە، بۇ بەلگەى ئەمەش، تا ئىستا لە كوردەواريدا بە كەسانىكى لە و شىوہىە كە حەز بە ناو و نىوبانگان نەكرى دەگوترى (بابا-يەكى وەك فلان و فېسارە كەس، بابايەكى نەديو و نەناسىو...)، كە بېگومان ئەم وشەيە لە زمانى كوردى و پەھلەويىەو پەپريوہتەو نىو زمانى فارسىش و ئەوانىش بە ھەمان مەبەست بەكارى دەبەن. ئەم جۆرە ناوان و بانگكردنەش تايەتمەندىيەكى سۆفېيانە و ھەزرىيانەيە، چونكە ئەوان ھىندەى حەقىقەت و ژيانى ناخەكى (باطنى)يان لا گىرنگە ھىندە بايەخ بە رووكەش نادەن، ھەروەھا دەشى ئەم پېشناوہ بۇ جۆرىك لە نەناسراوى و پېناسە نەكراوېش بىت، چونكە سۆفېزم و عىرفان زياتر دەچنەوہ سەر زمانى نامازە (ھىمايى) و تەنانەت لە ھەندى رىياوہر ناوى خوداش وەك نامازە و كىنايە دەبەن و تەنھا دەلېن (ئەو)، بۇ ئەوہى دوور بن لە پېناسە و شوبھاندنى دنيايى و ئەزمونگەرايى كە خەلكى عەوام و ئەھلى شەرىعەت زياتر رووى تىدەكەن. ئەم تىگەيشتنە زياتر لە رىياز و قوتابخانەى (ئەسكەندەرانى فەلسەفى)دا، بە رابەرايەتى (پلۆتىن /ئەفلۆتىن) دەبىنرىت، كە لە مېژوووى فەلسەفەدا بە پلاتونىزمى نوى ناسىتراون. باوہريان وايە خودا بە ھەر شتىك پېناسە بكرىت يان بچوئىرىت ھەلەيە، چونكە خودا لە و شتە گەورەتر و ھاوكاتىش دروستكەرى ھەر شتىكە.

ھەروەھا (عۆريان)يان پېگوتووہ يان خۆى ئەم ناوہى بۇ خۆى ھەلېژاردووہ واتە (پرووت، سادەپۆش، پرووتەلە) بە مانا عىرفانىيەكەى بەكەسىك دەگوترىت پېشتر پەلە و پاھەكى ئىلاھى وەرگرتبىت (اذكابى، ۱۳۷۵، ۱۲۷). ھەروەك لەلاى ئەھلى حەق

(یارسانه کان) ده لّین 'به شی' درابیت، واته له زاتی خوایی به شی هه بیّت، چونکه باوه ری به هزری سۆفیزم بووه به تایبته تیۆری (یه کیتی بوون- وحده الوجود)، ئینجا هه مه دانیان پیوتوووه چونکه له هه مه دان ژیاوه و هه ره له ویش کۆچی دوایی کردوووه و نیژراوه. له شیعردا ناوی راسته قینه ی خۆی که (تاهیر) به کارهیناوه (خه زنه دار، ۲۰۰۱، ۱۸۴).

هه رچی له باره ی به ره مه کانی (بابا تاهیر) هه یه، سه رچاوه کان ئاماژه بو هۆزان و گوته کانی ده که ن، ئه وه ی به ئیمه گه یشتوووه و ساغکراوه ته وه و چاپکراوه به دوو شیوه یه: هۆزان و گوته کورته کانی. که له لایه ن (رازی) شاعیر و (قه دری یه لدرم) و (ناسری حیسامی) به شیوه زاری جیاوازی کوردی و ریئووسی جیاواز وه رگۆردراون. به لّام سه رچاوه ی به رده ست بو ئیمه بریتین له هۆزانه کانی له سه ر شیوه ی دوو به یتی (چوارینه) بو سه ر شیوه زاری کورمانجی خواروو له لایه ن (ره حیم لوقمانی) وه رگۆردراون و گوته کورته کانی له لایه ن (د. ابراهیم احمد شوان) وه رگۆردراونه ته سه ر زمانی کوردی و گه نجینه یه کی ده وله مه ندی زانست و شه ریعت، حیکمه ت و حه قیقه ت، سۆفیزم و ریئاوه ری (بابا تاهیر) که باس له قوناغه کانی سۆفیگه ری ده کات و باه ته کانی بریتین له (زانین، مه عریفه، ئیله ام، که رامات، نه فس، عه قّ، سه ماع، یاد، ئیخلاس، مانه وه له په رستگا). که واته نووسینه کانی (بابا تاهیر) جگه له دوو به یتییه کانی، هه ندیک به ره مه ی به عه ره بی و فارسیش نووسیوه وه (کلمات قصار) یان (الاشارات) که بریتین له کۆمه لّیک په ند و وته به عه ره بی له باره ی جیهانیی سۆفیزم، ئه م کتیبه ی شیکردنه وه و لیکدانه وه ی زۆری بو کراوه، که یه کینکیان به ناوی (الفتوحات الربانیة فی الاشارات الهمدانیة) به لّام ئه وه ی ناوبانگی (بابا تاهیر) ی گه وره کردوووه بریتیه له هۆزانه دوو به یتییه کانی (مقصود، ۱۳۴۳، ۶۹۸).

هه ردوو سه رچاوه هزرییه که ی (بابا تاهیر) له هۆزان و گوته کانی له م توژیینه وه یه دا به کارهینراون. ئه مه سه ره پرای توژیینه وه و نووسین له سه رچاوه و گۆفاره کاندایه له نمونه ی هه ولّه به نرخه که ی (د. مارف خه زنه دار) به ناوی (میژووی ئه ده بی کوردی - حه وت به رگ). هه رچه نده (بابا تاهیر) کورد بووه و به و پییه ش ده بی به زمانی کوردی نووسییتی، هه روه ک ئاماژه بووه ده کریت که به شیوه زاری گۆران و

لورپی کوردی نووسییویتی، چونکه (به پروای مینۆرسکیی رۆژه لاتناس) خۆی له هۆزی لورپی کورد بووه، هاوکاتیش زمانی فهرمی یارسانه کان دیالیکتی (گۆران)ه، له بهرتهوه نووسینه کانی شیوه زاریکی تیکه لێ نیوان گۆران و لورپه، به لام به هۆی دۆخی کورد و ناوچه که و جیهان زمانی به رهه مه کانی شیوی تراون به تایبته له لایه ن فارسه کانه وه و له هه ندی سهرچاوه شیان (بابا تاهیر) له نیو ئه ده بی فارسی هه ژمار ده که ن! (لوقمانی، ۱۳۹۲، ۱۱). سهره رای ئه وه ش پیگه و رۆلی (بابا تاهیر) له سۆفیزمی ئیسلامی و قوولبوونه وه له ئایینی ئیسلامدا، وایکردوه عه ره به کان بۆ خۆیانی کیش بکه ن، وه ک ئه و گپرا نه وه به ی (د. عبدالمنعم الحفنی) له کتیبه که یدا (الموسوعه الصوفیه) دا هیناویه تی سه باره ت به هیتز و که راماتی (بابا تاهیر) که له لایه ن موریده کانییه وه گپردرا وه ته وه، گوایه ئیواره یه ک له نیو گۆمیکی شه خته به نددا ما وه ته وه، به لام به گپی ئیمانی توانیویه تی سه هۆله که بتوینتته وه و سه ره له به یانی وه ک نووری ک ده رکه وی ت، له و حال لیهاته نه دا گوتویه تی "ئواره کوردییانه و به ره به یان عه ره بییانه بووم/ امسیت کردیا و اصبحت عربیا" (الحفنی، ۲۰۰۳، ۵۶). هه رچه ند ه ده برینی سۆفیانه و ئامازه بییانه له دۆخی حال لیهاته تی سۆفییه کان زۆر قورسه به زمانی ئاسایی ته رجه مه بکری ت و لئی تیگه ین، به لام زۆر روونه که (بابا تاهیر) که سیکی ده مارگیر نه بووه، به لکو له ناو سۆفی و عاریفاندا به یه کی ک له هه ره جیا و ازترینیان داده نری ت له دانان به ئه وانیدی و پروابوونی به جیا وازییه کان، ئه مه ش له جوارینه کانی دا ره نگیدا وه ته وه و دواتر ئامازه یان بۆ ده که ین.

تەوهرى دووهم: پەيوەندىيى بابا تاهىر بە رېيازى (يارسان)ەوہ
۱- ئايىنى (يارسان):

لە سەدەي حەوتەم و ھەشتەمى كۆچىدا، ھزرى (رەنگدانەوہى خودا لە مرۆفدا) يان تىخزانى گيانى خودا بۆ نىو گيانى مرۆف بلاو بۆوہ، بە تايىت لە لاي عارىفانى ئەو سەردەم، لە ناوچەي كوردستان و لورستان، كاتى ئايىنى (ئەھلى ھەق) سەرى ھەلدا. ھەرەك لاي گەرە پياوانى عىرفان (بايەزىد بوستامى، مەنسورى حەلاج، سەرەوہردى، بابا تاهىرى ھەمەدانى، و عەينولقوزاتى ھەمەدانى و ھتاد...) ئەم عارىفانە كۆك بوون لەسەر ئەو بىرۆكەيەي، كە عارىف دەتوانىت لە كۆتايى قۇناغى گەيشتن بە حەقىقەت واتە تەجەلى و تىخزان، بگات بە وەجد و شەود (بىنىنى زاتى خودا) و دۆخى توانەوہ لەگەل خودا پلە و دۆخە بالاكانى بوون لەگەل خودا، (من ئەوم و ئەوئىش من).

لە كۆتايى سەدەي حەوتەم و سەرەتاي سەدەي ھەشتەمى كۆچىدا، كەسەك بە ناوى (سولتان ئىسحاق) پەيدا بوو، كە بانگەشەي بۆ ھزرى تەجەلى دەكرد و پەپرەوانى خۆيشى فېرى ئەو دەكرد كە چۆن بتوانن بە قۇناغى تەجەلى دەست پىيەكەن، بەم ھۆيەوہ بە پەپرەوانى سولتان ئىسحاق گوترا (ئەھلى حەق). بەم شىوہ پەپىيەك لە كوردستان و لورستان پەرەي سەند كە دواتر پىيانگوترا (يارسان) واتە (دۆستى حەق/خودا) (بىزدان پناہ، ۱۳۹۸، ۲۴۸-۲۵۰).

ئەم گرۈوپە ئايىنىيە، بەھۆي تايىتەندىيى ئايىنەكەيان و دەورۈبەريانەوہ بەشىكى زۆرى بىروباوەر و مەراسىمەكانيان بەشىوہەكى شاراوہ و نەپتى ماوہتەوہ، جگە لە خۆيان، خەلكانى دى زۆر ئاگادارى ناوەرۆكى بىروباوەرپان نەبوون. تا ئىستاش سەرچەم نووسىن و گوتە و وىردەكانيان بەتەواوى چاپ نەكراون و تەنھا بەشىوہى دەستنووس لاي ھەندىك تۆيژەران و خەمخۆرانى زمان و ئەدەبى كوردى پارىزراون و ھىشتا زۆربەشيان ساغ نەكراونەتەوہ، جگە لە (زەبوورى حەقىقەت) كە بەشىك لە گوتە و سرووتە رۆحانىيەكانى ئەم رىباوەرپەي لەخۆگرتوہ.

ديارىكردنى مېژووى سەرھەلدانى (ئايىنى يارسان) ئاسان نىيە، چونكە وەك دەردەكەويت، ئەم ئايىنە بەچەند قۇناغىكدا تىپەرپوہ و پاشان پەرەي سەندوہ و

شېۋەى ئىستاي ۋەرگرتوۋە، بەگشتى ھەرىەك لە قۇناغە كانىش تايبەتمەندىي خۇيان ھەيە ۋ بە روونى ناتوانرېت ۋەك خالى دەسپىكى مېژوۋى ئايىن ۋ رېيازەكە دابنرېن ۋ بە يەقىنەۋە ۋەك سەرەتاي مېژوۋى يارسان يان (ئەھلى ھەق ۋ كاكەيى) ھەژمار بىكرېن .

يەكىك لە نووسەر ۋ پېرەۋانى ئەم ئايىنە بە ناۋى (نوور عەلى ئىلاھى) سەرەتاي مېژوۋى (يارسان) بۆ پەيمانى (ئەلەست/ألست) دەگېرېتەۋە، بەگوپرى (قورئانى پېرۇز) (سورەتى الاعراف، ئايەتى ۱۷۲) پەيمانى ئەلەست برېتېيە لە پەيمانى خودا ۋ نەۋەى ئادەمى، كە خودا خۇيانى كىرۋوۋە بە شاھىد بەسەر بەلېنەكەى خۇيانەۋە كە برېتى بوۋە لە باۋەرپان بەرېۋوبېيەت ۋ بەدېھتەرى ۋ پەرورېنىي خودا ۋ خەلقيان لە تۆۋى پىشتى ئادەم ۋ ئەۋانىش بە شېۋەى (قالوا بلى شھدنا) ۋەلاميان داۋەتەۋە، ۋشەى (ئەلەست) كە لەلاى ئەھلى تەسەۋف شېۋەى ناۋى ۋەرگرتوۋە، لە بنەرەتدا نېۋە رېستەيەكى پرسىارىيە ۋ لە ئايەتەكدا بە (ألست برېكم) ھاتوۋە.

لەبارەى بنەچەى ئايىنى (يارسان) ۋەۋە بېرورپاي جياۋاز ھەيە، ھەندېك لايان ۋايە ئەم ئايىنە پاشماۋەى بېرۋابوۋەرى كۆنى كوردانى ئىرانىيەكانە، ھېندېكىش رەگى بەشېك لە بېرۋو بۆچۈۋنەكانيان دەگېرېنەۋە بۆ ئايىنى مەسىحى ۋ يەھوۋدى، تەنانت بوۋدایى ۋ ھىندۇسى. بەلام ئەۋەى كە روۋنە لەم ئايىنەدا كارىگەرى سۆڧىگەرى ۋ عېرفان بەتەۋاۋى دەردەكەۋېت. ھەندېك لە پەپرەۋانى (يارسان) يان كاكەيى نەك ھەر دان بەۋەدا دەنېن كە موسلمانن، بەلكو بەرگرى لە موسولمانبوۋنى خۇيان دەكەن ۋ بەرپەچى ئەۋانە دەدەنەۋە كە ۋەك لادەر ۋ بېدەتكار لىيان دەروانن. نووسەرېكى ۋەك (د. محەمەد عەلى سولتانى)، بە جەختكردەۋە داکۆكى لەۋە دەكات كە بېرۋابوۋەرى (يارسان) لە ئىسلامى عەلەۋىيەۋە سەرچاۋە دەگرېت، بەلام ھەندېكى تريان بە توندى ئەۋە رەتدەكەنەۋە كە بەموسولمان ھەژمار بىكرېن (جووتيار نەرىمان). دەكرېت بگوترېت، ئايىنى (يارسان) يەكىكە لە ئايىنە رۇحىيەكان كە زياتر بايەخ بە ناۋەۋە ۋ شوناسى ناخەكى دەدات ۋ ھېندەى پەپرەۋى لە حېكمەت ۋ حەقىقەت دەكات ھېندە ناپەرژىتە سەر شەرىعەت، بەلام ۋەك پىشتەر ئامازەمان پىدا لە رەۋتى ستەم ۋ مېژوۋى پەرەسەندى ئايىندا، ھېندى لە ئايىنەكان لە پىناۋ مانەۋە ۋ

پاراستن چوونه ته ژیر باری به (مهزهه ب بوون) و لای خه لک جه وه ره سه ره به خۆیه که ی خۆیان ون ده که ن، ههروه که شیعیه گه ری لای (یارسان و کاکه یی و هه ق) و سوننه گه ری لای (یه زیدی).

۲- سۆفیزم له (یارسان) دا

سۆفیگه ری یان ته سه وف له ئایینی یارساندا به روونی دیاره، دیارترین جیاوازیی ئه م ریباوه ره له گه ل ریباوه ر و ئایینزا ئیسلامیه کان بریتیه له بیروباوه ری عیرفانی و ته ئویلی ناخه کیانه ی ده قه پیروزه کان (مردانی، ۱۳۷۷، ۸۹). ههروه ها هاوبه شیه که ی زۆر له نیوان میتۆلۆژیای یارسان و ته سه وفی ئیسلامیدا هه یه (خه زنده دار، ۲۰۰۱، ۱۸۷)، ئه و چیرۆکه ئه فسانه ییانه ی که له نووسراوه کانی ئه هلی هه قدا سه باره ت به سه ره تایی به دیهاتنی بوونه وه ره به رچاو ده که ون، له که له پوووری نووسراوی ئه هلی ته سه وفدا زۆرن، ده ستپیکردنی چیرۆکی سه ره تایی به دیهاتن له کتیبی (تذکره الاعلی) دا وه بیرخه ره وه ی هه مان چیرۆکه که له کتیبی سۆفیانه ی (مرصاد العبادی) (نجم الدین رازی) دا هاتووه، بوونی ناوی گه وره پیاوانی ته سه وف وه ک (حه سه نی به سری، ئیبراهیمی کورپی ئه ده هم، ئه بو حه سه نی خه رقانی، عبده ولقادر گه یلانی، و جونه یدی به غدادی و هتاد...)، ههروه ها بوونی چه نندین زاراوه ی سۆفیانه له لای ئه هلی هه ق و هاوشیوه یی زۆربه ی ئاداب و ته وحیدی له بیروباوه ری یارساندا.

پیشتریش ئاماژه ی بو کرا، که ئایینی (یارسان) و هاوشیوه کانی زیاتر جه خت له سه ر رۆحانییه ت و حیکمه ت و حه قیقه ت و پاکبوونه وه و دره وشانه وه ی ناخه کی ده که نه وه، له سه ر ئه م بنه مایه، په یوه ندیسیان له گه ل خودا په یوه ندییه کی ناخه کییه، که چه قی په یوه ندییه که ده بیته دل و ده روون، به م جۆره ش له م جۆره ئایین و ته فسیرانه بو ئایین ریگه بو سۆفیزم و عیرفان خۆش ده بیته و په یوه وانی زیاتر له نیو نه ریت و هه وا و حالئ سۆفیانه ده ژین و په یوه ی لیده که ن.

۳- په یوه ندیی (بابا تاهیر) به ئایینی یارسانه وه

(بابا تاهیر) له سه رده می بلا بوونه وه ی هزری سۆفیزم و سۆفیگه ریدا ژیاوه، به تابه ت په ره سه نندی تیگه یشتن و رافه ی ئایین به خۆشه ویستی و عه شق به رامبه ر

بەخودا، لە سەردەمى ژيانى (بابا تاھىر)دا ئايىنى ئەھلى ھەق (يارسان) زياتر وەكو رىيازىكى موسولمانان خۆى دەنواند، كە پىدەچىت بە ھۆى سەركوت و مەترسىيان بوويىت لە شەر و لەناوبردىيان كە بەدرىژايى سەردەمەكان، يارسانەكان بەر بەرەكانى دەكران بەتايىبەتى لە سەردەمى عوسمانىيەكان بە (غولائى شىعە) و (باتىنى) و (على ئىلاھى)ش ناويان دەبرا (خەزەندەر، ۲۰۰۱، ۱۸۷).

بىگومان ھەواى ئايىنى يارسان كە تىكەل بە سۆفېزمى ئىسلامى بوو، نەك تەنيا لە ھۆزانەكانى بابا تاھىرا دەردەكەويىت، بەلكو خۆشى ئەندامىكى گەورە و خاوەن پاىە و پلە و مەقامىكى تايىبەتى بوو لە ناو پەپرەوانى ئايىنى يارسانەكان. كە زمانى رەسمىيان دىيالىكتى (گۆران)ى زمانى كوردىيە. بىگومان (بابا تاھىر) كەوتۆتە ژىر كارىگەرىي ئەم تەوژمە ئەو سەردەم بە تايىبەت لەلاى ئىرانىيەكان سۆفېزم وعيرفان مېژووويەكى زۆر كۆنى ھەيە، دىدارى (شاھ خوە شىن) و (بابا تاھىر) و ميواندارىكردى (بابا تاھىر) لە (شاھ خوە شىن) لە مالەكەى خۆيدا، سەرەتاي ئاشنايەتى (بابا تاھىر) بوو لەگەل ئەھلى يارسان، ھەروەھا ھاوسەرگىرىي (بابا تاھىر) لەگەل دل بەرەكەى خۆى (فاتىمە لورە) بە سەرەتاي ئاشنايەتى ئاماژەى پىكراوہ (محمود، ۲۰۱۸، ص ۱۸۰)، ھەروەھا لە مېژوووى ئەدەبى كوردىدا (بابا تاھىر) چەند شىعەرىكى بە شىوہى گۆرانىي پەتى داناوہ و ناردووويەتى بۆ (ھەقەكان) بۆئەوہى كە لە بىروباوہرى يەك بگەن و وەك وىرد بەكارى بىنن، ئەوانىش بخاتە سەر ئەو رىگەيە كە خۆى لەسەرى بووہ. ھەروەھا ئاشنايەتىي نىوان (بابا تاھىر) لەگەل (ئەھلى ھەقە)كاندا ئەوہ بووہ كە ئەوان (بابا تاھىر)يان بە فرىشتەى چوارەمى (خشىن) داناوہ كە لە لورستان بووہ. لەم روانگەيەوہ (يارسانەكان) (بابا تاھىر) بە فرىشتەى چوارەم و رىبەرى خۆيان دەزانن (خەزەندەر، ۲۰۰۱، ۱۸۰).

لەم روانگەيەوہ (بابا تاھىر) پەيوەندىيەكى توندوتۆلى ھەبووہ لەگەل (يارسان) و يەكئىك بووہ لە يارسانە موسلمانەكان بە بەلگەى ئەوہى لە دووبەيتىيەكانى زۆر سوودى لە ئايەت و چەمكەكانى (قورئانى پىرۆز) وەرگرتووہ و بەكارھىناوہ، و ئايەتەكانى قورئان و فەرموودەى پەيامبەرى ئىسلام رەنگىداوہتەوہ لەناو دووبەيتىيەكانىدا، دەكرى وەك نمونە ئاماژە بەم دوو بەيتىيەيە بكەين.

"مو از قالوا بلی تشویش دیرم گنه از برگ و باران بیش دیرم
اگر لا تقنطوا دستم نگیر
مو از یاویلنا اندیش دیرد"^(۳)

(باباطاهر، ۱۳۷۴، ۵۹)

لهم چوارینه‌یه‌دا، (قالوا بلی) ئاماژه‌یه بۆ ئایه‌تی ژماره (۱۷۲)ی سوره‌تی
(الاعراف) "الست بربکم قالوا بلی". هه‌روه‌ها (لا تقنطوا) ئاماژه‌یه بۆ ئایه‌تی ژماره
(۵۳)ی سوره‌تی (الزمر) "لا تقنطوا من رحمة الله". هاوکاتیش (یا ویلنا) ئاماژه‌یه بۆ
ئایه‌تی ژماره (۵۲)ی سوره‌تی (یس) "قالوا یا ویلنا من بعثنا من مردنا".

باسی دووهم: هزری سۆفیزمی (بابا تاهیر)

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: سۆفیزم لای (بابا تاهیر)

به‌ره‌مه‌کانی (بابا تاهیر) ره‌نگدانه‌وه‌ی بیروباوه‌ر و بۆچوونه‌کانیه‌تی سه‌باره‌ت
به‌گه‌ردوون و مروّف و خودا، زۆر به‌روونی جیهانینی ئه‌م زاته له‌به‌ره‌مه‌کانیدا به
تایبه‌ت له‌دوو به‌یتیه‌کانیدا ره‌نگیداوه‌ته‌وه، که هه‌موو ئه‌مانه ره‌نگدانه‌وه و شیوه‌ی
بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌م زاته ده‌رده‌خات به‌تایبه‌ت تیروانینی له‌باره‌ی هزری سۆفیزمه‌وه، و
ریچکه‌ی (بابا تاهیر) ریچکه‌یه‌کی عیرفانی و ده‌رویشیزمییه، هه‌ولیداوه‌ حاله‌ته
ناخه‌کی (قهلبی) و عیرفانییه‌کانی خۆی بخاته‌پوو، و به‌زمانیکی زۆر ساده و پرمانا و
کاریگه‌ر له‌سه‌ر (دل) ده‌ربیریت. که‌واته خامه‌ی ئه‌و بۆ (دل) بووه نه‌ک رازاندنه‌وه‌ی
وشه و کیشه‌ی کیش و سه‌روای شیعی، عاشقی حه‌قیقه‌ت و مه‌عریفه‌یه‌کی ناخه‌کی
(قهلبی) بووه به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌مه‌عشووقی راسته‌قینه‌ی خۆی و توه‌نه‌وه‌ی له‌نیو
ئهم ماشووقه‌دا.

(بابا تاهیر) له‌باره‌ی پیناسه‌ی سۆفیگه‌رییه‌وه ده‌لیت: "التصوف حياة بلا موت،
وموت بلا حياة". واته "سۆفیگه‌ری ژیانیکی بی مه‌رگه، و مه‌رگیکی بی ژیانه".
هه‌روه‌ها سۆفیگه‌ری به‌هه‌زاری و پشتکردنه سامان و مالی دنیا و ده‌زانیت (شوان،
۲۰۰۶، ۲۴۶). (بابا تاهیر) له‌قوناغه‌کانی ته‌سه‌وفدا به‌تۆبه و زوهد و خۆپاریزی و
خۆپاککردنه‌وه له‌مادیاتی دنیا و روو و هرگێران لییان ده‌ست پیده‌کات (هه‌مان، ۱۷۴)،
و رووده‌کاته جیهان و بوونی حه‌قیقی له‌حەقی ره‌ها (خودا) تاکو ده‌گاته پله‌کانی

(فهنا) و (بهقا) و (وهجد و شهود) له زاتى ئەودا (ههمان، ۸۷، ۱۲۷). ههروهها له بهشى (۴۳)ى كتيبي (گوته كورتهكان)دا به (۹) نۆ گوته باس له تهسهوف دهكات، ههچهنده هه (۵۱) په نجاويهك به شهكهى كتيبه كه (كه له ۴۲۱ گوته پيكاهاووه) تهرخانه بۆ بابتهى سۆفيزم و رۆحانييهت و قوناغ و چه مكه كانيان. چونكه تهسهوف بۆ ئەو بريتيه له پانتاييه كى فراوان كه به (دهريا) ئاماژهى بۆ كردوووه. وهك دهليت:

"تو خود گفتى كه مو ملاح مانم

بهه آبديد كانكش تيرانم

همى ترسم كه كشتى غرق وابو

درين درياي بيپايان بمانم"^(۴) (بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۶۸).

به پرواى (بابا تاهير) سۆفيزم زانستىكه له دهروونهوه پيدا دهبيت و دواتر له رواله تدا دهرده كه وييت، واتا له دلوه سه رهتا ده گرييت و به سه ر جهسته و رووكه شدا رهنگدانه وهى دهبيت (شوان، ۲۰۰۶، ۲۴۸). له سۆفيگه رييدا پراكتيزه كردنى راده به دهه ر و زياده ر وهى ئه ركه ئايينييه كان و سازش كردن و گونجان له گه ل شه ريعة تدا ده بينريت، ههروهها برينى قوناغه كانى وهك (توبه، زانين، بى نياز، توحيد، هتاد...) پابه نده به خانه قا و رابه ر و پرۆگرامه كانيان، راهيتنانى دهروونى و خو پا ككردنه وه و پهروه رده كردنى و زالبوون به سه ر چه ز و ئاره زوووه كانى و پاراستنى خو ي له خراپه كانى كو مه لگا، به مه به ستى گه يشتن به پله ي عيرفان، بويه عيرفان قوناغى كى رووحى و هزريه پاش قوناغى زوه د و ده رويشگه رى و سۆفيگه ريبى دي ت، چونكه عيرفان له ئه نجامى راما ن و بير كردنه وه يه كى قوولى ناخ و دهروون و دل و رۆحانييه بۆ تي كسته ئايينييه كان (محمود، ۲۰۱۴، ۱۲۰). ده كرى عيرفان له م رسته يه دا كورت بكه ينه وه (خوناسى و خوداناسى) و له و قوناغه دا پرۆسه ي بوون به مروث به واتاى وه رده كه ي له كردار و جيهان بينيدا ته واو ده بي ت و مروث ده گاته ئارامى رووحى و كامه رانى له ژياندا. ئه ويش به نواندى عيشق و عاشقيه بۆ هاو چه شه كه ي. له م روانگه يه وه هزرى سۆفيزمى (بابا تاهير) ئه گه ر به وردى سه يرى بكه ين ئه وا بومان ده رده كه وي ت كه چۆن (بابا تاهير) له سۆفيگه ريبه وه نه خشه ريگايه ك بنياد ده ني ت بۆ گه يشتن به عيرفان

به تايبه تيش تىورى (يه كىتى بوون). كه واته هزرى سۆفېزمى لاي (بابا تاهىر) له سۆفېگه رىبه وه دهست پىده كات له يه كىتى بووندا كۆتايى پىدىت .

يه كىتى بوون (وحدة الوجود) رىبازىكى عىرفانىيه، جهخت له سهر يه كتايى خودا و بوونه وهر ده كاته وه به مېتۆدىكى فەلسەفى و له سهر بنه ماي رۆشنايى و بينىنى قهلبى (كشوف و شهود). واته بوون يه كه يه كى به ستراره و يه ك يه كه يه . يه كى بوونى راسته قينه هه يه ئه وىش بوونى خودايه، بوونه كانى تر راسته قينه نىن به لكو رهنگدانه وهى بوونى خودان (دىنانى و پندرى ۱۳۸۹، ۸-۱۰)، ئەم هه موو گەرد و ئەتۆمى جيهان و گەردوون رووكەش و رهنگدانه وهى رووى خودان، ئەهلى عىرفان له سهر ئه و بروايه دان يه كايه تى (وحدة) له نيو زۆرىتى (كثرة) دايه، ههروه ها پىيانوايه زۆرىتى كۆده بىته وه ده بىته يه كىتى بوون، ئىمه له خواوه سه رچاوه مان گرت و دووباره ده گه رىنه وه بو خودا، ههروه ها هه موو رووباره كان له كۆتايىدا له گەل دەريا ده بنه وه به يه ك. له كاتىكدا سه رچاوه ي رووباره كان دەريا بووه ههروه ك چۆن ئاو له دەرياوه دىت و ده رزىته نيو رووبار و دواتر بلاو ده بىته وه و دووباره ده رزىته وه نيو دەريا، دلۆپه و دەريا يان شه پۆل نموونه ي ديار و ناسراوى ئەهلى دلن بو باه تى يه كىتى بوون، چۆن تيشكى خۆر بهر دەريا ده كه وىت و ئاو ده كات به هه لم و هه لم به ره و ئاسمان بهرز ده بىته وه، دواتر هه لمه كان به هۆى سارد بوونه وه چر ده بنه وه و له شيوه ي دلۆپه ي باران ده كه ونه سه ر زهوى، رووبار و جۆگه له يان ليوه پىكدىت، له كۆتايىدا ئەم دلۆپانه ده گه رىنه وه بو دەريا. (بابا تاهىر) كه زۆر به روونى ئاماژه ي به يه كىتى بوون كرده وه له دوو به يتىيه كانىدا. ئەمه ش ئاماژه يه كى روونه بو ژياندۆستى سۆفى، كه ئاو وه ك بنچينه ي ژيان و شتى زىندوو له دەرياي به رىندا ده بىته ئاماژه، تا له و به رىنيه دا خۆى ون بكات و بوونى ئەبه دى بو بىنىته وه، وه ك چۆن له قورئانى پىرۆزدا ئاماژه به وه كراوه كه ئاو بنچينه ي هه ر شتىكى زىندوو (وجعلنا من الماء كل شىء حى، الانبياء، الآيه ۳۰).

به گشتى (بابا تاهىر) له هۆزانه كانىدا له هه ولى يه كىتى بوونه و به شه يدايى و په رىشانيه وه به دوايدا ده گه رى، له رىگاي قوناغه كانى سۆفېگه رىبه وه و هه نگانان پله به پله به تايهت قوناغى مه عريفهت، شه يدايى، ميه ره بانى، وه جد و رۆشنايى و

شەوق، عەشق، بۆگەيشتن بەم يەككىتى بوونە. ئەو ئىستاتىكا و جوانى لە ھەموو شتىك دەبينىت، بۆيە دونىاي وەك تابلۆيەكى جوان دەبينى كە لەلايەك شىۋەكارى راستەقىنەى بوونەو كىشراوہ. ھەرۈەك ئەوہى خودا بە نىۋو بوون و گەردووندا رژاىت و ھەر شتىك بەشىك لە بوون و جوانى ئەوى بەركەوتىت، ھەرۈەك خۆى ئاماژە بەم حەقىقەتە دەكات و دەلىت:

"بە صحرا بنگرم صحرا تە وىنم
بە دريا بنگرم دريا تە وىنم
بەر جا بنگرم كۈە و در و دشت
نشان از روى زيباي تە وىنم^(۵)

"(بابا طاھەر، ۱۳۷۴، ۷۰)

لېرەوہ، (بابا تاھىر) زۆر چىژى لە روانىن لە سروشت و گەردوون بىنيوہ، زۆربەى كاتەكانى بە گەران بە ناو سروشت و گەرىدەيى بەسەر بردووہ، ئەمە بە روونى لە ھۆزانەكانىدا دەردەكەوئىت، كە بەشىكى زۆريان بۆ وەسفى عارىفانەى سروشت تەرخانكراون. بە پرواى ئىمە ھۆكارى ئەمە بۆ ئەوہ دەگەرىتەوہ كە ئەو پىيوابووہ خودا لە ھەموو شىۋىنكىكە و تەنھا بە توانوہ و ھەلاتنى نوورى ئەو لە دلدا دەتوانئىت بىنئىت، ئەمەش دوای برىنى قۇناغ و دۆخ و پلەكان. لەم ھۆزانە دوو بەيتىيەدا دەلىت:

"چە خوش بى وصلت اى مە امشېك بى

مرا وصل تو آرام دلک بى

زمھرت اى مە شىرىن چالاک

مدام دست حسرت بر سرک بى^(۶)" (بابا طاھەر، ۱۳۷۴، ۱۰۸)

بۆ دەربرىنى ئەو چىژ و شادىيەى لە دیدارى ياردا، لە حالى وەجد و شھودى ئىلاھىدا دەلىت:

"خوش آنساعت كە دیدار تە وىنم كمند عنبرىن تار تە وىنم

نوينە خرمى ھرگز دل مو مگر آن دم كە رخسارت تە وىنم^(۷)"

(بابا طاھەر، ۱۳۷۴، ۷۰)

لەم دۆخەدا، كە سۆفى و عارف لەگەل خودا و يار و ماشوقى خۆيان تىكەل دەبن و لەيەكدا دەتوئىنەوہ، دنياى ماددى و جەستەيى لەبىر دەكەن و (حەلاج) ئاسا

باکیان به ئازاری جهسته نامینی، چونکه بنچینهی عیرفان و سۆفیزم پاک و بالایی رۆح و له یادکردنی جهستهیه، بۆ ئەمهش (بابا تاهیر) ده‌لێت:

"بود درد مو و درمانم از دوست

بود وصل مو و هجرانم از دوست

اگر قصابم از تن واکره پوست

جدا هرگز نگردد جانم از دوست"^(۸) (بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۲۸)

ته‌وه‌ری دووهم: چه‌مکه بنه‌په‌تیه‌کانی سۆفیزم لای (بابا تاهیر)

سۆفیزم و عیرفان ژماره‌یه‌کی زۆر چه‌مک و ئاماژه له خۆ ده‌گرن، که واتا و مه‌غزای فراوان و جیاواز ده‌به‌خشن، سۆفی و عاریفانیش چه‌مکه‌کان له‌گوته و شه‌ته‌حات و نووسینه‌کانیان به‌کارده‌بن، هه‌رچه‌نده (بابا تاهیر) یش وه‌ک یه‌کیک له‌وان زۆرینه‌ی چه‌مکه‌کانی به‌کاره‌یتناوه، به‌لام توێژینه‌وه‌که ته‌رخان نییه بۆ زاراوه‌سازی سۆفیزم و وه‌ک کارێکی فه‌ره‌نگی و مه‌عریفی خه‌ریکبوون و توێژینه‌وه‌ی دیکه‌ی پێویسته، له‌به‌ر ئه‌وه لێره‌دا ته‌نها وه‌ک نمونه‌چه‌ند چه‌مکیک و واتا و ره‌ه‌نده‌کانی لای (بابا تاهیر) ده‌خه‌ینه‌روو که وه‌ک چه‌مک و زاراوه‌ی (چه‌تری) ده‌توانن چه‌ندان چه‌مکی دیکه له‌خۆ بگرن، ئه‌گه‌ر نا ده‌توانرێت فه‌ره‌نگی سۆفیانیه‌ی (بابا تاهیر) وه‌ک پرۆژه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی، فیکری، مه‌عریفی و عیرفانی کاری له‌سه‌ر بکریت و بخریته‌به‌رده‌ست خوینهر و توێژه‌ری کورد.

۱- دل

له‌فله‌سه‌فه‌ی عیرفاندا، دل شوین و پینگه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و سه‌رچاوه‌ی مه‌عریفه‌ی په‌تی و حه‌قه، دل به‌سه‌نته‌ری مرۆف هه‌ژمار ده‌کریت له‌دۆخه‌کانی زانین و ناسین و گه‌یشتن به‌حقیقه‌تی ره‌ها، له‌به‌رئه‌وه (بابا تاهیر) بایه‌خێکی یه‌کجار زۆری پێداوه به‌تایبه‌ت له‌دوو به‌یتیه‌کانیدا. به‌تیگه‌یشتنی ئیمه‌ و اباشتره‌ به‌دیوانی (بابا تاهیر) بلێن (دلنامه)، به‌جۆریک زیاد له‌ (۳۰۰) سێ سه‌د جار ئاماژه بۆ دل کراوه. دل له‌لای شاعیر مه‌لبه‌ندی عیشق و موحیبه‌ته، مه‌زلگای دۆست و

گەھەر يېكى مەلە كووتىيە، بە تەنھا پارچە گۆشتىكى بېياخ نىيە. دىل ھېز و بوونىكى پىرۆزە، شوينى ماشووق و نزيكترين بەشى مروفە لە خودا، شوينى بينىنى خودا و يەكبوون و ئاويىتەبوونە لە گەل ماشووق/خودا.

دىل شوينى (وہجد)ە، وہجديش نوورى خودايە لە دىل و دەرووندا، يان (نارالله)يە و دليک نوور و ئاگرى خويى تيدا نہ بيت شەيتان بە تاريكى پرى دەکاتەوہ (شوان، ۲۰۰۶، ۱۱-۱۲). ھەر بە وہجد و نوورى خوداش دىل دەتوانيت خوى لە پىسيەکانى دنيا و جەستە و مادىيات رزگار بکات و پەيوەنديان لە گەل بېچرئيت و تاوہ کو رۆح زياتر بالآ بکات و بدرەوشيتەوہ (ھەمان، ۸۷). دىل وہک سەرچاوەيەكى ناخەكى و کانىيەكى شاراوہ توانستى پەيبردنى بە ريگاي حەق و گەيشتن پىي ھەيە، لە کاتيکدا زمان ئەو توانستەي نىيە، وہک ئەوہى زمان درۆ بيت و دىل راست و دروست بيت، ليرەدا ئاماژە بۆ جۆش و خرۆش و کولانى ناخەكى سۆفى و عاريفانە لە پەيوەنديان لە گەل خودادا (ھەمان، ۱۹۸) وہک ئەوہى زمان پەيوەنديى نيوان مروفەکان ريکبخات و دليش تايبەت بە خودا. ھەر وہک بابا تاھير خوى ئاماژەي پىدەکات کہ لە حالەتى توانەوہى دىل و دلبر و دلدار لە يەكبووندا بە جۆريک کہ نايزانى کامەيان ئەوئى تريانە، ئەمەش توانەوہ (حلول) و فەنا و بەقا و خو بزرکردن لەوى دیکەدا دەگەيەيت، فەنابوونى سۆفى بە دىل دەبيت و بە سى شيوہى (کردەوہيى، سيفەتى، خودى) (ھەمان، ۲۳۱) ئەمانەش ئەستەمە زمان دەروەستيان بيت و مەگەر تەنھا نووسينيکى بى گيان بن. ئەمە نامۆترين قوناغە و بوونە بە يەک لە گەل ئەويدى. (بابا تاھير) دەليت:

"اگر دل دلبر و دلبر کدام است
وگر دلبر دل و دلرا چه نام است
دل و دلبر بهم آمیته وینم ندونم
دل که و دلبر کدام است"^(۹)

(بابا طاھر، ۱۳۷۴، ۲۷)

لیرەدا (بابا تاھير) ئاماژە بە حەقیقەتییكى دىل دەکات، کہ عاريف لەم حالەتەدا خوورپوشت و خەسلەتەکانى خوى دادەماليت و خوو بە خەسلەت و سيفەتەکانى (ئەو/خودا) دەگریت و دەگاتە دوا پلەي سۆفيگەرى کہ قوناغى نەمان/لەبەينچوون

(فنا)یه ئیتر بۆی جودا ناکریتهوه که عاشق کئییه و ماشوق کئییه (کاکهیی، کوردیییدا).

بابا تاهیر ئاماژه به شهیدایی و وابسته بوون به دۆستی راسته قینه، که خودایه، ده کات. که ئه م وابسته گییه مایه ی ژیان و به خته وه رییه و پچرانیش له دۆست و ماشوق و دوور که وتنه وه لئی مایه ی ژان و دهرد و به دبختیه، چونکه ژیانی راسته قینه له م جیهانه له گه ل دۆسته، ئه گه ر ژیان خالی بیت له م وابسته گی و په یوه ندی و تیکه لاییه، ئه وا مه رگ زۆر باشتره. له بهرئه وه ش بوو گوتی قه ساب جهسته م پارچه پارچه بکات باشتره نه ک دلم وابسته نه بیت به خودا، واته سه رچاوه ی خووشی و ناخووشی له م جیهانه وه صل بوون و نه بوونه به خودا. ئازار له پچرانی په یوه ندی و چیژییش له په یوه ندیه که دایه.

ههروهها (بابا تاهیر) جیا له چوارینه کانی، له کتییی (گوته کورته کان)یشدا له زۆر جیگه ئاماژه به پیگه و گرنگی و ئهرکی دل ده کات و له یه کیک له پیناسه کانیدا له باره ی دله وه ده لیت: "القلب میزان الحق" واته "دل ته رازووی حق / حه قیقه ته" (شوان، ۲۰۰۶، ۶۶). که ئه گه ر وردبوونه وه ی زمانه واننی و زاراوه یی، ههروهها ئاماژه ناسی سۆفیانه ته نهها له م پیناسه یه دا بکریت، ئه وا هه ر سئ چه مکی (دل، ته رازوو، حه ق) واتا و لیکدانه وه و ره هه ندی جۆر به جۆر له خو ده گرن.

به برۆای (بابا تاهیر) دل ده توانیت ریگه ی حه ق بدۆزیته وه و پئی بگات و پله و پیگه ی مرۆف و عاریف بالا بکات، به گری عه شق بسووتی و کلپه بسینی تا گه وهه ری و جوودی تیدا بدره وشیته وه، که زۆربه ی هۆزانه کانی له باره ی دل و دلی شهیدا به یار ئاماژه یه به ئاشوفته گی و سووتان و گر و ئاگر و رۆشنبوونه وه ی وه ک کووره (بو ئه مه ش دیوانه که ی نمونه ی زۆری تیدان). به لام گه ر دلێک ره ش بیت و به نووری حه ق رووناک نه بیته وه، هه میشه ده بیته مایه ی دهرد و ئازار و هیه چ چیژ و به ره مئیکی جاویدانی له عیشقی ئیلاهییدا ناچیتته وه. که واته ده شیته دلی دوور له عیشق و وه سللی یار بیته مایه ی ئیش و ئازار، وه ک له م نمونه شیعیانه دا ده رده که ویت:

"دلّي ئە شقت نە کا، نرخی نە ھیتی
دلّم ناوی کە ئە شقی توی نە میتی
ئەو ھى ئیخە دراوی ئە شقی تۆ بی
ھەزاران موددە عى دنیا دیتی" (لوقمانى، ۱۳۹۲، ۷۴).

"خدايا داد از این دل داد از این دل
نگشتم یک زمان من شاد از این دل
چو فردا داد خواهان داد خواهند
بر آرم من دو صد فریاد از این دل"^(۱۰) (بابا طاھر، ۱۳۷۴، ۴۸)

"بۆم بیژم کە سۆزبارى بکا دل
ئە تۆ یاری پەیا ناکەى وە کو من
لە بە ختم شیوہن و زارى بکا دل
کە بۆ گیان و دلّت یاری بکا دل"

(ھەمان، ۳۴).

"دلا غافل ز سبھانى چە حاصل
مطیع نفس و شیطانی چە حاصل
بود قدر تو افزون از ملایک
تو قدر خود نمیدانی چە حاصل"^(۱۱) (بابا طاھر، ۱۳۷۴، ۵۱)

۲- عەشق

عەشق پیناسە ناکریت، چونکە بابەتیکى ئەزموونى و کەسییە پەیوہندی بە جیھانى سۆز و چێژەوہ ھەبە، بابەتیکى زانستى و ھەوالى نییە، چونکە عاشق لە بارودۆخیکى تايبەتدايە، واتە حالّ و ھەواى عاشق. لەبەرئەوہ ھەر شتیک لەبارەى عەشقەوہ بگوتریت لە رووی زانستییەوہ بايەخى نايیت، جگە لە عیرفان و خوداناسى و دانایى سۆفیانە. کەواتە باشتريں پیناسە بۆ عەشق ئەوہیە کە پیناسە ناکریت و ھەر ھەولیکیش بۆ پیناسە کردنى کات بە فیروڈانە. عاریفەکان گوتوویانە ھەرکەسێک بپەوێت پیناسەى بکات ئەوہ لە عەشق تینەگەیشتووە، بۆ دەرککردنى عەشق پەك رینگە ھەبە ئەویش عاشقبوونە، ئەمەش بە واتای ئەوہى عەشق پیناسە مەکەن بەلکو

ئه زموون و پراکتیزه ی بکه ن. هه رچییه ک له باره ی عه شق گو ترا بی ت ته نها وه سفی حال و هه وای عاشق بووه ده کری بلیین عه شق وه سف ده کری ت به لام پیناسه ناکری ت، له حالیکدا کۆمه له چه مکیکه و چه ند واتایه ک له نیو بازنه ی عه شقدا ده خولینه وه، وه ک (مه ی، وابه سته گی، ویسأل و فیراق، بی هۆشی، مه سته ی، نه مان و فه نا، به قا و مانه وه، توه وه و هتاد...) (بابا تاهیر) یش له زۆربه ی دوو به ی تیه کانیدا ئاماژه ی بۆ کردووه، ههروه ک ده لی ت:

"بود درد مو و درمانم از دوست بود وصل مو و هجرانم از دوست

اگر قصابم از تن واکره پوست جدا هرگز نگرده جانم از دوست"^(۱۲)

(باباطاهر، ۱۳۷۴، ۲۸).

"اگر آئی بجانت وانواجم وگر نائی به هجرانت گداجم

ته هر دردی که داری بر دلم نه بمیرم یا بسوجم یا بساجم"^(۱۳)

(باباطاهر، ۱۳۷۴، ۵۴).

"زدست عشق هر شو حالم این به سریرم خشت و بالینم زمین بی

خوشم این بی که موته دوست دیرم هر آن ته دوست داره حالش این بی"^(۱۴)

(باباطاهر، ص ۳۶۴).

"ز عشقت آتشی در بو دیرم در آن آتش دل و جان سوته دیرم

سگت ار پا نهد بر چشمم ای دوست بمژگان خاک راهش رو ته دیرم"^(۱۵)

(باباطاهر، ۱۳۷۴، ۵۹).

ههروه ها (بابا تاهیر)، له باره ی خوشه ویستی و عیشقه وه ئاماژه به وه ده کات که خوشه ویستی خودا له نیودلی مرۆفدا بوونی ههیه و شاراوویه، بۆیه عاریف هه ندیکجار بی ئه وه ی هه ست به خۆی بکات ده ست ده کات به مه دح و سه نای ئه و (مقصود، ۱۳۴۵، ۸۲) به تاییه ت له کاتی مه ستیدا. که واته خوشه ویستی و عیشق پله و پایه کی به رزی ههیه له هزری (بابا تاهیر)، هه ندیک گوتوو یانه پیویسته به دووبه ی تیه کانی (بابا تاهیر) بلیین (عیشقنامه). له راستیدا هه موو قسه و باس و شیعه کانی ره نگدانه وه ی عیشقن بۆ خودا، ئه و بۆ ماشووقی خۆی شیعی زه مزه م کردووه، وه ک ده ر برینیک له شهیدایی و مه ست بوونی عاشق که تیایدا ژیاوه.

كاتىك عارىف خوشەويستەكەى خۆى دەدۆزىتەو، لە چاوى ئەو بادەى مەى نۆش دەكات. ھەر بۆيە لە تارىكى شەوى تاردا و لە رىگاي پر لە كۆسپ و تەگەرەى حەقپەرستىدا ئەم مەستە و سەرخۆش، مەستى عىشقىكى يەزدانىيە، كە ھىچ شتىكى دى پىي لەق ناكرىت، تەنانەت ئەگەر چى كۆسپ و تەگەرە بادەى عىشقەكەى لەدەست بخەن، بەلام بادە ناشكىت، چونكە ئەم ھىچ گومانىكى بەرامبەر بە ماشوقەكەى نىيە، و ئامادەيە لەپىناويدا ھەموو زەحمەتتەك قبول بكات و بچىزىت. ئەو بەھۆى تاعەتەو ھەمىشە لەگەل دلدارەكەى ژووانى ھەيە. ئەگەر ئىوارەيەك غافل بىت و پىي نەكرىت بچىتە خزمەتى، ئەوا پەنا دەباتە بەر ئەوانەى ئەو ئىوارەيە لە تاعەت غافل نەبوون و دەچىتە زيارەتى ئەوان (كاكەيى، كوردىپىديا).

"شب تاريك و سنگستان و مو مست

قدح از دست مو افتاد و نشكست

نگه دارنده اش نيكو نگه داشت

وگر نه صد قدح نفتاده بشكست"^(۱۶) (بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۲۸)

"عاشق اون بى كه دايم در بلايى

ايوب آسا به گرمون مبتلايى

حسن آسا بنوشه كاسه زهر

حسين آسا شهيد كر بلايى"^(۱۷) (بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۱۰۲)

ھەموو ئەم دوو بەيتانە و چەندانى دىكەش لە ديوانى (بابا تاھىر) دا نمونەى ھەلۆەدايى و ئازاركىشى و شەيدايى عاشقن بۆ خودا ماشوقەكەيان، ئىدى ئامادەى ھەموو قوربانىيەكن بۆ گەيشتن بە دولبەريان. تەنانەت عاشق دەبى ھەمىشە بە بەلا و دەردى (ئەيىوب) و تراژىدياي (حەسەن و حوسەين) و پىست دارپن و تەواوى ئازارەكانى جەستە تاقىبكرىتەو، بۆ ئەمەش نمونەى زۆرى ھاوشىوھى (حەللاج) و (سۆھرەوھردى) ھەن. (بۆ رافەى زيارتى بەيتەكان پروانە: شوان، ۲۰۱۵).

بە گشتى، بە ھۆى پىگەى عىشق و خۆشەويستى خودايى، بە عىرفان و سۆفېزم دەگوتريت (ئايىنى خۆشەويستى)، كە ئەم تىگەيشتنە تەنھا لە پەيوەندى ئىوان

که سایه تی عاریف و خودا کورت نه کراوه ته وه، ته نانه ت ده کری بگوازیته وه ناو ژیا نی روژانه و هه قیقی، به مهش ئایینی خو شه ویستی ده توانیت زیاتر رو وه و پیکه وه ژیا ن و لیبوردیی و پاراستنی شکۆ و به های مرۆف ئاراسته بکریت و چیدی مرۆف به دهستی مرۆف نه کوژری و نه چه وسیتته وه، که له ته وه ری دواتردا له سه ر ئه م ره نگدانه وه یه ده وه ستین.

ته وه ری دو وه م: به های مرۆف و فه لسه فه ی کۆمه لایه تی له سۆفیزمی

(بابا تاهیر) دا

۱- جیاوازی و لیبوردیی

له ئایینی خو شه ویستی و عیرفاندا مرۆف پله و پایه ی تاییه تی پیدراوه، گه وه ریکی بی وینه یه، خو ی به ها و ریژه، نوینه ر و جینشینی خودایه له سه ر زه وی، ته نانه ت پیکه ی له فریشته گه وره تر و پیروژتره (سرامی و خیریه، ۱۳۹۱، ۲۱)، که ئه مانه ئاماژن بو سه رچاوه دینییه کانی عیرفان، بو نمونه له قورئانی پیروژدا (انا جعلناک خلیفه فی الأرض، ص، الایة ۲۶) و (ولقد کرما نیا ادم، الاسراء، ۷۰).
ئه وه ی که عیرفان له هه موو ریبازه هزره فه لسه فه یه کان جیا ده کاته وه ئه وه یه که عیرفان له مرۆفه وه ده ست پیده کات. مرۆف کائینیکی گیانی و ماددییه، به لام لایه نه گیانییه که ی گرنگتره له لایه نه ماتریالییه که ی، له به ره وه عاریفان هه میشه خه ریکی په روه رده کرنی رووح و دلن، که لایه نی چیه تی و زاتییه حه قیقه تی مرۆفن، له کاتییدا لایه نی ماددی ته نها فۆرمه. له عیرفاندا میتۆدیکی تاییه ت هه یه بو ناسین و مه عریفه ی مرۆف و خودا، به جوړیک ناسینی مرۆف له پیش ناسینی خودا داده نیت، هه روه ک گوتراوه (من عرف نفسه فقد عرف ربه)، (هه رکه سیك خو ی ناسی واته خوا ی ناسی)، ئه مه بنه ما و ریشه ی عیرفانه، که واته گه وه هری عیرفان زاتی مرۆفه. له هه مان کاتیدا له هزری عیرفاندا مرۆف ئاوینه و مه زه هری خودایه، ئامانجیش له بوونی جیهان و گه ردوون مرۆفه، واته هه موو بوونه وه ره له پیناوی مرۆفدا دروست کراون، هه موو قوناغه کانی عیرفان بریتیه له گه یشتنی مرۆف به گه وره ترین پله واته (یه کیتی بوون) له گه ل خودا. به مهش ناو و سیفه ته کانی خودا له مرۆفی کاملدا

رهنگدهدهنهوه، واته مرؤف هيما و سيمبولى فۆرمى خودايه لهسه رزهوى، مرؤف له ههموو بوونهوهركانى تر پيروتر و بهرپرتره ههروهك (بابا تاهير) ئاماژه بهم راستيه دهكات:

"دل غافل ز سبحانى چه حاصل مطيع نفس شيطانى چه حاصل
بود قدر تو افزون از ملك قدر خود نمى داني چه حاصل"^(۱۸)

كهواته، مرؤف خاوهن وجوديكي ريزلينگيراوه، ئهم ريزهش تهنها وابهستهى بيروباوهر و ئايينيكي دياريكراو نيه، بهلكو تايبهته به جهوههري مرؤقبوون. جهوههري مرؤقبوون بو عاريفان له خوئاسى و خوداناسيدايه نهك شهريعهتيكي دياريكراو و بهجههتانه رووكهشيهكان، واتا مرؤف خاوهن دل و دهروون و خوديكي باش و پاك و جوان و روشن بيت و روحي به ديدار و عيشقى خودايى پاراو بوويت. (بابا تاهير) ليره دا خاوهن تايبهتمهنديهكي گرنگى قبولكردنى جياوازي و داننان بهوانى دى و پيكهوهژيانه، چونكه خالى گرنگ كه دهتوانيت مرؤفه جياوازهكان و ئايينه جياوازهكان كۆبكاتهوه سۆفيزم و عيرفان و پاكبوونهوه و تهجهللای رۆحيه.

بهم پيوهره پهيرهوانى ئاييني ههق و خوشهويستى ناكهونه سووكايهتى به باوهر و ئاييني كهسانى ديكه، بهلكو دان به ريگهه جياوازي گهيشتن به خودا دادهنين، كه له راستيدا ئامانجهكesh گهيشتنه به خودا نهك پهيرهوى له نهريت و شهريعهتى دنيايى و رووكهشى، يان زمان و رهگهز و نهتهوهى جياواز، دهكرى له ديوانهكهى (بابا تاهير) چهندان بهلگه بخريته بهرچاو بو ئهم مهبهسته، بو نموونه:

"اگر مستان هستيم از ته ايمان وگر بي پا و دستيم از ته ايمان
اگر گبريم و ترسا ور مسلمان بهر ملت كه هستيم از ته ايمان"^(۱۹)

(باباطاهر، ۱۳۷۴، ۷۷)

تهنانهت (بابا تاهير) زياتر لهوهش دهروات و پيوايه كه مرؤفى باوهردار و عاريف گهيشته چيژى مهستى و ديدارى خودا، هيچ جياوازيهك له نيوان بهرستگهى ئايينه جياوازهكان و بوتخانه ناميني:

"خوشا آنانکه پا از سر ندونند
کنشت و کعبه و بتخانه و دیر
مثال شعله خشک وتر ندونند
سرائی خالی از دلبر ندونند"^(۲۰)

(بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۳۹)

د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان) لە راقەیی ئەم دوو بەیتییەدا دەلیت: سۆفییەکان لە هەموو شوینیکی پیرۆز خودا دەپەرستن بە بی جیاوازی، چونکە پەرستگاکان مائی دولبەرن لە هەر ئایینیکدا (شوان، ۲۰۱۵، ۲۳). ئەمەش باوەرپێک دەخاتەووە کە خودا خاوەنی تەنها رەنگیک و پەرستگەیهک و مایێک نییە، وەک پێشتر باسکرا خودا بەناو هەموو گەردووندا بە پانتایییەکی فراوان رژاوە و لە تەنیا جیگەیهک نییە، بەلکو بەر لە هەر شوینی دەبی لە دلدا بۆی بگەرین.

"کجایی جایی تە ئی بر هەمە شاه
هەمە جایی تە مو کور باطن
کە مو آیم بدانجا از هەمە راه
غلط گفتم غلط استغفرالله"^(۲۱)

(بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۸۶)

هەر وەها ئەو پێیوایە ئایینی راستەقینە نابێ بۆ مەبەستی بچوکی دنیایی بەکار بێت و بیته مایە شەری نیوانیان و بەرژەوێندی گروپ و ریبازیکی نەخەنە سەر ووی جەوھەری مەرۆف و ئەرکی راستەقینە ئایین، لێرەشدا پێیوایە ئەمە لە رەوتیکدا دروست دەبێت کە ئایین بۆ ریبازیکی بچوک دەکەنەووە، ئەمە تەنانهت لە ئایینیک وەک ئیسلامیشدا پێشینی کراوە کە گروپ و ریبازی جۆرەجۆر دوور دەکەونەووە لە جەوھەری راستەقینە ئایینە، وەک ئەوێ باس لە (۷۲) گروپی جیاواز دەکریت لە رۆژانی کۆتایی جیهاندا:

"دلم دردین و نالین چه واجم
بگردیدم به هفتاد و دو ملت
رخم گردین و خاکین چه واجم
بصد مذهب منادین چه واجم"^(۲۲)

(بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۵۴)

لە هەموو هۆزانەکانی ناوبراودا، هیچ جۆرە دەمارگیری و رەگەزپەرستی و زالکردنی مەزھەب و دین نابینن، بەلکو تەنھا هەولێ دۆزینەووی هەوینی هاوبەش هەیه لە عیشق و خۆشەویستی ئیلاھی و گەیشتی هەمووان بە چێژی بینینی حەقی رەها و ئاویزانوون لەگەڵیدا و بەدەستھێنانی نەمری و جاویدانی و دلپۆشینی. واتە ئەوێ گرنگە خودایە نەک ئایینە کە:

"كە من دوورم لە تو 'زونار' دەبەستم كە خۆشيم بى، يەھود و بوت پەرەستم
لە دووى پەيمانى تو يارى وەفادار لە گەل ھىچ كەس دەبى پەيمان نەبەستم"
(ھەمان، ۵۳).

۲-دادى كۆمەلايەتى

ھەر پەيوەست بە ژيان و شكۆى مرۆفەو، (بابا تاھىر) دەيەويت سەرچاوى
بىدادى نايەكسانى و ھەژارى و نەھامەتى بدۆزىتەو. لەبەرئەو، بەردەوام بىر و هزرى
لاى مرۆف بوو، ھەستى بە ئازار و بېھيوايى مرۆف كەردوو بەتايبەت لە سەردەمى
خۆى، بىنگومان يەككە لە ئازار و دەغدەغەى مرۆف برىتتە لە پەرسىياركردن سەبارەت
بە بوون و چارەنووسى خۆى يان ھۆى بوونى لەم دونياىى كە لە راستيدا ئەم پەرسىيارانە
سەرەتاي ھەستكردن بە دۆخ و پەرسى مرۆف (روحانى، ۱۳۷۴، ۲۵).

(بابا تاھىر) ھەميشە بىرى لەو دەكردەو كە بۆچى دەبىت ژيانى مرۆف بەم
شېوھە بىت ھەندىك كەس لە ناز و نىعمەتدا بژين و ھەندىكى تر لە نارەحتى و
بەدبەختى پارووه نائىكى جۆى دەست نەكەويت يان ئەگەر دەستىش كەوت بە
خويىن و رەنجىكى زۆر، ھەروھەا بوونى ناعەدالەتى و زولم و ستەم بەتايبەت لە
لايەنى كەسانى دەست رۆيشتوو، بۆچى دەبىت مرۆف ئەو ھەموو ئازار و
ئەشكەنجەيە بكيشىت.

(بابا تاھىر) گەزىندەى زۆرى ھەبوو لە ژيان و گەردوون، تا رادەيەك
نائومىدبەھەكى زۆر لە دوو چوارىنەكانيدا دەردەبىت سەبارەت بە ژيانى خۆى و
ھەموو مرۆفايەتى و رەخنە لە بوونى خۆى و ھاتنى بۆ ئەم جىھانە دەگرىت، خۆزگە
بۆ نەبوون و نەھاتن دەخوازىت، چونكە پىنوايە ئەم ژيانە جگە لە رەنج و ئازار و
مەينەتى ھىچى تر نىيە، مەگەر لە رىگاي بىرىنى قۆناغەكانى سۆفىگەرى و عەشقىكى
ئىلاھى و پاك لە نائومىدى و ئازار و رەنجى ژيان رزگارى بكات.

لە ھۆنراوھەكانى (بابا تاھىر) بە دوو مەبەست باس لە نەبوونى و ھەژارى كراوھ،
رەھەندىكى ناخەكى كە پەيوەستە بە شېوھەژيانى سۆفياىنە و عارىفانە، كە ھەميشە
ھەژار و رووتورھەجال بوون و تەركى دونيا و مالى دنيا و چىژەكانيان كەردوو، بۆ
ئەوھى ناخ و رۆحيان بەرز و درەوشاوھە بىت، وەك خۆى دەلەيت "ھەژارى دەرياي

به لایه " واته بوونیککی ناته واره و پیویستی به ویدییه (شوان، ۲۰۰۶، ۱۶۶). ههروهها له رهه ندیکی ترهوه، روانگهی ژیانی کۆمه لایه تیانهی خه لکی بیده رته تان و هه ژاره، که جیاوازی چینه تی کۆمه لایه تی لیده که ویتته وه و که سانییک ده وله مه مند و خو شگوزهران و به هره مه مند له خو شیه کانی دونیا و که سانییکیش بیبه ش و بیبه هره ده بن لیبی. بو نه هیشتنی جیاوازی دووهم (بابا تاهیر) هه ولده دات دهستی بگاته پیگه و ده سه لاته بالاکانی بوون و گهردوون تا بتوانیت چهرخی گهردوون به قازانجی هه ژاران و مرو فایه تی و یه کسانی و دادی نیوانیان بچه رختی.

"اگر دستم رسد بر چرخ گردون از او پرسم که این چین است و آن چون یکی را میدهی صد ناز و نعمت یکی را نان جو آلوده در خون"^(۲۳)

(بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۷۸)

به گشتی له زۆر هۆزاندنا باس له هه ژاری و خهم و دهر به دهری ده کات، زۆر جاریش سه رباری ماریفه ت و دانایی و پاکی و دل سۆزی، به لام چهرخی گهردوون هه ر به دل و کامی ئه و ناگه ری و نائومیدی ده کا:

"ز دست چرخ گردون داد دیرم

هزاران ناله و فریاد دیرم

نشید دستانم با خس و خار

چگونه خاطر خود شاد دیرم"^(۲۴) (بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۵۸)

به لام له ئه نجامدا، (بابا تاهیر) له ناخ و دل ییه وه هه ست به ئارامیه ک ده کات که خودای هه یه، ئه گه ر دنیا شی نه بیت بۆی نابیتته کیشه، به لکو نه بوونی خودا کیشه گه و ره که یه، وه ک ئه وه ی بلتین هه ژاران لانیکه م خاوه نی خودان:

"خداوندا بفریاد دلم رس

تو یار بیکسان مو مانده بیکس

همه گویند طاهر کس نداره

خدا یار مو چه حاجت کس"^(۲۵) (بابا طاهر، ۱۳۷۴، ۴۶)

"مو آن رندم كه نامم بى قلندر
چو روج آيو بگردم گرد گيتى
نه خان ديرم نه مان ديرم نه لنگر
چو شو آيو به خشتى وانهم سر"^(۲۶)
(باباطاهر، ۱۳۷۴، ۴۰)

ئەنجام

۱. (بابا تاهير) سۆفى و عاريفىكى خاوهن پىنگە و ئەزمون بوو، بە وردى ئامازەى بۆ قۇناغ و ھەنگاۋەكانى ئەزمونى سۆفىگەرى و عيرفان كردوو ھە بەرھەمەكانىدا.

۲. (بابا تاهير) لە پەپرەوانى ئايىنى ھەق بوو، لە ئىوياندا ئايىنى (يارسان)، بەلام ۋەك موسولمانىك خۆى نىشانداۋە. ھەرچەندە خاوهن پىنگەى بەرز بوو لە ئىو (يارسان) و لە ھەندى سەرچاۋە ۋەك رىبەرى رۆحانى و تەنانت ۋەك يەككىك لە فرىشتەكانىان ھەژمار كراۋە.

۳. باۋەرى زۆرى بە پاكلى و خاۋىنبونەۋەى رۆح ھەبوو، بە تايىت بە رىگەى تەسەۋف و عيرفان، بۆ ئەم رىگەيەش تەنھا ئايىنىكى ديارىكراۋى بە تاكە رىگە دانەناۋە، بەلكو رىگاكانى ھەموو ۋەك يەك سەير كردوو، بەلكو گىرنگ ئەۋە بوو ەتگەيەنىت بە ماشووق و يار/خودا، ئەمەش بە خالىكى گىرنگ و جياكەرەۋەى ئەۋ دادەنرېت لە باۋەرپوونى بە جياۋازىيەكان و پىكەۋە ژيانى ئاشتىيانە و رۆحىيانە و ۋەلاۋەنانى مەزھەبگەرايى و دەمارگىرى.

۴. لە روانگەى فەلسەفەى كۆمەلايەتتەۋە باۋەرى تەۋاۋى بە دادى كۆمەلايەتى و يەكسانى ئىۋان خەلكى ھەبوو، تا ئەۋ رادەيەى خواستى ئەۋەى ھەبوو دەستى بگات بە چەرخى گەردوون و دەسكارى دنياى بىدادى بگات و يەكسانى بگىرپىتەۋە بۆ ئىۋان مەرۋفەكان و بەھا و شكۆى مەرۋف بگىرپىتەۋە.

۵. (بابا تاهير) ۋەك دەسپىكى ئەدەبى كوردى، بەرھەمەكانى خۆى تەنھا لە چىۋەى ھۆزاندەرنەپرېۋە، بەلكو بە شىۋەى گوتەى كورت و كىتپى تر نووسىۋىتە، ھاۋكات لە زمانى كوردىدا بە تىكەلى لە شىۋە زارەكانى گۆران و لوپرى ھۆزانى چىۋە، جگە لەمەش بە زمانەكانى عەرەبى و فارسىش نووسىۋىتە.

پهراویزه کان:

(¹) (يارسان) يان (ئههلی ههق) له ههندی نووسین به ئایین و له ههندیکیش به ریبازیکی ئایینی ئیسلام یان ئایینزایهکی ئه و ئایینه داده نریت. به لام (د. عرفان مستهفا) له بابه تیکدا به لگه ی ئه وه دینیته وه که ههردوو (يارسان) و (یهزیدی) ئایین و به ئایینی حهق ناویان ده بات، بۆ ئه م تیز و بۆ چونه شی کۆمه لیک نارگیومیتی ئۆنۆلۆژی و زمانی و سیستمی ده خاته روو، پێیوایه ههردوو ئایینه رۆحیه که خاوه ن سیستم و رۆح و جهوههری تایهت به خۆی و جیاواز له ئایینه سامیه کانن، له گه ل ئه وه شدا ههریه که له (يارسان) و (یهزیدی) دوو فۆرم و بونیاد و سیستم و جهوههری جیاوازیان ههیه له یه کتر. به لام به هۆی دۆخی سیاسی و سه رکوته وه، زۆر جار به مه زه هه بکردنی ئایین دروستبووه و له هه مان روانگه شه وه هه ندی جار هه مان ته فسیر و لیکدانه وه بۆ ئه وانیش ده کریت که گوايه ریبازیکی شیعی یان سوننی سه ر به ئیسلامن (هه ورامی، ۲۰۱۳، ۳۸-۶۳).

(²) هۆکاری ئه وه ی که ئیمه نازناوی (عۆریان) مان له بری (هه مه دانی) هه لئار دووه، ده گه رپته وه بۆ ئه وه ی که (بابا تاهیری عۆریان) زیاتر واتای سۆفیزم و عیرفان و ژیا نی سۆفیا نه ده به خشی ت وه ک له (هه مه دانی) که ئاماژه یه به شوین. عۆریان جگه له واتاکه ی که بریتیه له (رووت و ره جالی، ساده پۆشی، شه فافی، ژیا نی قه له نده ری و هه ژارانه و سۆفیا نه) ههروه ها به واتای گه یشتن به حه قیه ته تی رووت و جهوههری و شه فافیش دیت. ههروه ها له زۆر شویندا له پال ناوه که یدا ئه م نازناوه عیرفانییه به کار ده بریت.

(³) "له بهر قلوبلی شیتم له تاوان
له بهر باران و گه لا زۆرترمه تاوان
ئه گه ر لانتقنطوا نایه به فریام
له بهر یا ویلنا ترسم فراوان"

(لوقمانی، ۱۳۹۲، ۳۷).

(⁴) "ئه تۆ فه رمووت که میوان بم له ژیندا
ده ترسم گه ر گه می یه کسه ر نوقوم بێ
گه می راده م له ئاوی چاوی شیندا
بیم وه یلان له نیو ده ریا ی به ریندا"

(لوقمانی، ۱۳۹۲، ۵۴).

(⁵) "له سه بری دهشت و مه زرا تۆ ده بینم
که ده پروانم له هه ر کێ و ده رو دهشت
که ده پروانم له ده ریا تۆ ده بینم
نیشانه ی به ژن و بالای تۆ ده بینم"

(لوقمانی، ۱۳۹۲، ۳۸).

(⁶) گه لیک خۆشه بی تیکه ل به یه زدان
له دووری تۆ گولی جوانی شیرینم
منیش شادیم به رووی تۆیه له جیژوان
ئه وا دهستی خه مانم وا له سه ردان

(لوقمانی، ۱۳۹۲، ۸۶).

(⁷) "ده می خۆشم که دیدارت ده بینم
نییه هه رگیز له دلما رهنگی شادی
که من بسکی عه تر بارت ده بینم
مه گه ر ئه وده م که رو خسارت ده بینم"

(هه مان، ۴۲).

- (^۸) "ئەمن دەردان و دەرمانم لە يارى
ئەگەر قەسساب لەش و پيستم بگروى
ھەموو دەم وەسل و ھيجرانم لە يارى
جودا نابېتتەو ھەگيانم لە يارى"
(لوقمانى، ۱۳۹۲، ۱۷).
- (^۹) "ئەگەر دۆل دۆلەر، دۆلەر نەزانم
دۆل و دۆلەر ئەوئەندە تىكە لاون
ئەگەر دۆلەر نەزانم
جودا نين بۆم دۆل و دۆلەندى گيانم"
(لوقمانى، ۱۳۹۲، ۱۶).
- (^{۱۰}) "خودا ھاوار لەبەر دۆل داد لەبەر دۆل
كە سۆزى دادوەر دادم پيرسن
كە ھىچ ساتى نەبووم دۆلشاد لەبەر دۆل
دەبىزم سەد ھەزار بىداد لەبەر دۆل"
(لوقمانى، ۱۳۹۲، ۳۵).
- (^{۱۱}) "دۆلە غافل لە سوبحانى چ حاسل
ئەتۆر ريزت زياتر لە فرىشتان
لە ريبى فەرمانى شەيتانى چ حاسل
بەھا و پيگەت كە نازانى چ حاسل"
(لوقمانى، ۱۳۹۲، ۳۴).
- (^{۱۲}) "ئەمن دەردان و دەرمانم لە يارى
ئەگەر قەسساب لەش و پيستم بگروى
ھەموو دەم وەسل و ھيجرانم لە يارى
جودا نابېتتەو ھەگيانم لە يارى"
(لوقمانى، ۱۳۹۲، ۱۷).
- (^{۱۳}) "ئەگەر ھاتى بە گيانم پايەنازم
وەرە و دەردت بنى باري دلى من
نەبەى ئاگر بە جەستەى لانهوازم
دەبى بمرم، بسووتيم، يان بسازم"
(ھەمان، ۳۶).
- (^{۱۴}) "لە دەردى تۆ دۆلەم دايم خەمىنە
گناھم خۆشەويستى تۆبە تەنھا
نوينگەم سەر زەوى، خشتم سەرىنە
كەسى ئاشق بە تۆ، وەك من حەزىنە"
(ھەمان، ۶۶).
- (^{۱۵}) "لە عەشقى تۆ گرى بەر بۆتە حالم
سەگت گەر پى بىتتە سەر چەمانم
بە گيان و دۆل دەسووتم وەك زوخالم
دەبى تۆزى بە برزانگم بمالم"
(لوقمانى، ۱۰۹).
- (^{۱۶}) "شەوى تاريك و پى سەخت و منيش مەست
بەلئى راگر بە چاكي بۆمى پاراست دەنا
عەجەب نەشكا كە جام بەر بوو لەسەر دەست
سەد شووشە نەشكەوت و شەقى بەست"
(ھەمان، ۱۶).
- (^{۱۷}) "كەسى دۆلدارە دايم بەر بەلايە
حەسەن ئاسا دەتۆشى كاسەيەك زار
وەكو ئەيبوب برىنى كرمەزايە
حوسين ئاسا شەھىدى كەربەلايە"
(ھەمان، ۸۰).
- (^{۱۸}) "دۆلە غافل لە سوبحانى چ حاسل
ئەتۆر ريزت زياتر لە فرىشتان
لە ريبى فەرمانى شەيتانى چ حاسل
بەھا و پيگەت كە نازانى چ حاسل"
(لوقمانى، ۳۴).

- (^{۱۹}) ئە گەر مەست و نەبانین، تۆیە پروا
ئە گەر هیندوو، وە یا گاور و مسولمان
که بی هەست و نەزانین، تۆیە پروا
له کام خەلک و زمانین تۆیە پروا"
(هەمان، ۵۶).
- (^{۲۰}) چ خوێش ئەو که سانهی شادمانن
پەرستگە و کابە و بوتخانە و دەیر
له ناگردا تەرو وشکی نەزانن
له چاوی وان هەموو جیی دلبەرانی
(هەمان، ۲۲)
- (^{۲۱}) "مە کانت یاری دلبەر له کامه لایه؟
له هەر لای تۆی ئەمن کویری دەروونیم
هەتا بگرم منیش ری باره گایه
هەلەم کرد وا پەشیمانم خودایه"
(هەمان، ۷۳)
- (^{۲۲}) "دلم پر دەرد و نالینه چ بیژم سەرم پر تۆز و خوێینه چ بیژم
به نیو حەفتا و دوو میلله تدا گەراوم
به سەد مەزەهەب شەری دینه چ بیژم"
(هەمان، ۴۷).
- (^{۲۳}) "که دەستم چیتە چەرخێ زەمانه
یه کئی به خشیته پیی سەد نازونیمەت
دەلیم ئاکاری تۆ بو وەک نەزانه
یه کئی نانی به زووخوا، ژینی ژانه"
(لوقمانی، ۵۸).
- (^{۲۴}) "له دەستی چەرخێ چەپگەر من دە کەم داد
که دلبەر هاونشینی درک و داله
دە کەم هاوار هەزاران بانگ و فەریاد
ئەدی چۆن من بژیم ئارام و دلشاد"
(هەمان، ۳۷).
- (^{۲۵}) "خودایا بی به هاوار دلێ زار
دەلین خەلکی که تاهیر بیکهسی تۆ
که سی بیکهس ئەتۆی من بیکهس و کار
که سم ناوی خودا بو من کهسه و یار"
(هەمان، ۳۰).
- (^{۲۶}) "من ئەو رەندەم که پییم ئیژن قەلەندەر
که روژ هەلدی دەسووریم دەوری مالت
نە نانیکم، نە مانیکم، نە لەنگەر
که شه و دادی، لەسەر خشتی دەنیم سەر"
(هەمان، ۲۶).

سه‌رچاوه‌کان:

- قورئانی پیروژ

به زمانی کوردی

- کتیب

۱. لوقمانی، ره‌حیم، ۱۳۹۲ هـ، چوارینه‌کانی بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، به شیوه‌زاری کورمانجی خواروو (سۆرانی)، په‌خشانگای زانستی کالینج، چ ۱، سنه.
۲. شوان، د. ابراهیم احمد، ۲۰۰۶، گوته کورته‌کانی بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، وه‌رگێپران، چاپخانه‌ی زانکۆ، هه‌ولێر.
۳. شوان، د. ئیبراهیم ئەحمەد، ۲۰۱۵، رافه‌ی دوو به‌یته‌کانی بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، هه‌ولێر.
۴. خه‌زنه‌دار، د. مارف، ۲۰۰۱، میژووی ئەده‌بی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
۵. محمود، سالار عزیز، ۲۰۱۴، هزری فله‌سه‌فی له‌ شیعری مه‌لای جزیریدا، چ ۱، ده‌زگای موکریانی، هه‌ولێر.

- گۆفار

۱. خال، شیخ محمدی، ۱۹۷۷، بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به‌رگی ۵، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد-به‌غدا.
۲. هه‌ورامی، د. عرفان مسته‌فا، ۲۰۱۳، ئێزدی و یارسان وه‌ک دوو ده‌رکه‌وته‌ی ئاینی حه‌ق، گۆفاری لالش، گۆفاریکی وه‌رزیی رۆشنیرییه، بنکه‌ی لالش ده‌ریده‌کات، ژماره (۳۸).

- ئینته‌رنیت

۱. کاکه‌یی، فه‌همی، رهنگدانه‌وه‌ی فله‌سه‌فه‌ی یارسان له‌ چوارینه‌کانی بابا تاهیری لوردا، <https://www.kurdipedia.org/default.aspx?q=2013082100110589124&lng=6>
۲۰۱۳/۸/۲۱
۲. حوسین، جوتیار نه‌ریمان، گوزه‌ریک به‌ میژووی بیروباوه‌ری ئاینی کاکه‌ییدا، <http://www.historyofkurd.com>, (2017/12/3).

به زمانی فارسی

- کتاب

۱. اذکایی، پرویز، ۱۳۷۵، باباطاهر نامه، ناشر: توس، چ ۱.
۲. باباطاهر، اشعار باباطاهر، ۱۳۷۴، ناشر: قاسمی، مشهد.
۳. الراوندی، محمد بن سلیمان، ۱۳۶۳، راحتہ الصدور و آیه السرور در تاریخ آل سلجوق، به سعی و تصحیح محمد اقبال، چ ۲، انتشارات علی اکبر علمی، تهران.
۴. ذبیح الله، صفا، ۱۳۷۹، تاریخ ادبیات ایران، جلد دوم، انتشارات امیرکبیر، تهران.
۵. پناه، شهناز یزدان، ۱۳۹۸، نگاهی نو در عقاید عرفا، نشر آینده درخشان.
۶. مردانی، محمد، ۱۳۷۷، سیری کوتاه در مرام اهل حق، چ ۱، انتشارات مؤسسه دفاع از حریم اسلام.
۷. مقصود جواد، ۱۳۴۵، شرح احوال، آثار دویستی های باباطاهر عریان، به انضمام شرح و ترجمه کلمات قصار وی، منسوب به عین القضاء همدانی، انتشارات انجمن آثار ملی ایران.
۸. روحانی، بابامردوخ، ۱۳۷۴، تاریخ مشاهیر کرد، جلد اول، ناشر: سروش، تهران.

- گزافار

۱. دینانی، ارزو ابراهیمی و یدالله جلالی پندری، ۱۳۸۹، بنیان گذار وحدت وجود، حلاج یا ابن عربی؟، مجله علمی- پژوهشی، دانشکده علوم انسانی-دانشگاه کاشان، شماره یازدهم بهار- تابستان.
۲. سرامی، قدم علی و بهروز خیری، ۱۳۹۱، قله ای در دامن الوند، تأملی در عرفان باباطاهر عریان، فصلنامه‌ی تخصصی عرفان اسلامی، شماره ۳۴، سال ۹.

به زمانی عه‌ره‌بی

- کتیب

۱. الحفنی، د. عبدالمنعم، ۲۰۰۳، الموسوعة الصوفية، مكتبة مدبولي، ط ۱، القاهرة.

- گزافار

۱. محمود، د. سالار عزیز، ۲۰۱۸، بابا تاهیری همه‌دانی و یه‌کیه‌تی بوون له دوو به‌یتیه‌کانیدا، مجله الاستاذ، تصدر عن جامعة بغداد/كلية التربية للعلوم الانسانية، مجلة علمية محكمة فصلية، العدد ۲۲۶، المجلد الأول.

المخلص:

الفكر الصوفي عند ((بابا طاهر العريانى)).

هذا البحث قراءة تحليلية في عمق الفكر الصوفي (الهرمونطقا) عند ((بابا طاهر العريانى)). ركزنا في هذه الدراسة على اقواله واشعاره خصوصا الرباعيات والثنائيات الشعرية، وايضا حققنا في مصادر افكارها الصوفية خصوصا علاقته مع طائفة (اليارسان)) والتصوف الاسلامي.

وايضا هذا البحث يتناول الفكر الصوفي ومراحله، والرؤية الفلسفية والاجتماعية ووحدة الوجود الذي تعتبر من الاتجاهات الصوفية والعرفان والاتحاد بين الله والكون والمفارقات عند ((بابا طاهر العريانى))، وكيف عبر بابا طاهر بأسلوبه في كلماته واشعاره عن رؤيته عن المصطلحات الصوفية وطريقة اهل الحق وخصوصا مصطلح القلب الذي عبر عنها بأسلوب عرفاني، وايضا أشار الى اهمية مكانة وقيمة الانسان، وتجلي الله في الانسان، مع اشارته الى الجانب الاجتماعي في التعايش ومعرفة الحق في الدين.

Abstract:

Sufi (mysticism) thought in ((Baba taher Al-Auryani)).

This paper is an indexical analysis reading in the depth of Sufi (mysticism) thought (hermeneutical analysis) in ((Baba taher Al-Auryani)). In this study, we focused on his sayings and poems, especially the quatrains and dualistic poems, and we also investigated the sources of his Sufi ideas, especially his relationship with the (Yarsan) sect and Islamic Sufis. Also, this research deals with Sufi thought and its stages, the philosophical and social vision and the unity of existence which is considered one of the Sufi trends, gratitude and union between God and the universe, and the paradoxes of ((Babataher Al-Aryani)), and how Babathar Al-Aryani expressed his vision in his words and poems. Sufi terminology and the way of the people of truth, especially the term of the heart, which was expressed in a ritualistic manner, and also referred to the importance of the status and value of man, and the revelation of God in man, with its reference to the social aspect of coexistence and knowledge of the truth in religion.